

Yhdistys tarjoaa jäsenilleen HETKU-jäsenlehden ja muita yhdistyksen kustantamia julkaisuita. Vuonna 79 on ilmestynyt 'Linja-autokuvasto 1955-1978', joka on 20-sivuinen ja kooltaan A4. Se on ainutlaatuinen perustavaa laatua oleva julkaisu, joka esittelee 141 linja-auton korimallia, jotka ovat 20 suomalaisen autokoritehtaan valmistetta. Linja-autokuvasto annetaan jokaiselle uudelle jäsenelle jäsenmaksuun sisältyvänä etuna, muille sen hinta on 20 markkaa.

Yhdistys tarjoaa jäsenilleen hyvän yhteyden muihin alan harrastajiin, sekä mahdollisuuden kehittää omalla panoksellaan yhdistyksen toimintaa.

Vuosijäseniksi voivat liittyä kaikki linja-autoista kiinnostuneet henkilöt. Kannattajajäseniksi voivat liittyä linja-autojen tai liikenteen kanssa tekemisissä olevat yritykset, yhteisöt ja henkilöt.

Yhdistyksen jäsenmaksut ovat: vuosijäsenet 50 mk, kannattajajäsenet 200 mk. Yhdistyksen osoite on Suomen Linja-autohistoriallinen Seura r.y., PL 128, 15111 Lahti 11.

Yhdistyksen lähiaikojen toimintaa ovat muun muassa tutustumisvierailu 17.10. Lahden Autokori Oy:öön ja vuosikokous 15.11. Tampereella.

Yhdistyksen toiminnasta ovat valmiit kertomaan lisää puheenjohtaja DI Juhani Intosalmi, puhelin (931) 388 00 toimeen, (931) 655 275 kotiin; sihteeri tekn.yo. Jouko Nykänen, (918) 372 99; johtokunnan jäsenet nuorisonohjaaja Hannu Pulkkinen (HETKUn päätoimittaja), (915) 155 297; kirjaltaja Hannu Laitinen, (918) 225 33 sekä linja-autonkuljettaja Timo-Pekka Lange (90) 462 437. PK.

MUSEOIDEN TIETEELLINEN TUTKIMUS

Jyväskylässä pidettiin 17. toukokuuta Suomen Museoliiton 57. vuosikokous. Eroava puheenjohtaja, professori Unto Salo, tarkasteli esityksessään museoiden tieteellistä tutkimusta.

Erästä seikkaa tahtoisin kuitenkin tarkastella erikseen, nimittäin kysymystä **museoiden tieteellisestä tutkimuksesta**. Museoväen piirissä on tuskin erimielisyyttä sen tarpeellisuudesta. Museoiden tulee informaatioissaan jakaa tutkittua tietoa, minkä vuoksi tieteellisen tutkimuksen täytyy kuulua museoiden perusfunktioihin. Kaiken näyttelytoiminnan tulisi pohjautua siihen, samoin julkaisutyön.

Vain uutta tietoa luomalla ja siihen perustuvia näköaloja tarjoamalla museot voivat kehittyä luoviksi kulttuurilaitoksiksi tai sellaisina säilyä. Ilman tieteellistä tutkimusta museot jähmettyvät, sanoisinko laitoistuvat.

Käytännössä tietysti tutkimus, varsinkin laajamittainen, edellyttää tutkimukseen koulutettua henkilökuntaa ja kuuluu sellaisena tietysti lähinnä suurehkojen museoiden työkenttään. On kuitenkin lisättävä, että tutkimus on mahdollista pienemmissäkin museoissa, jos vain harrastus ja into riittävät; asiasta on Suomen museolaitoksen piirissä runsaasti esimerkkejä.

Arvelen, että yhteistoiminta museoiden ja yliopistojen kesken olisi hyvin hyödyllistä; siitä on saatu hyviä kokemuksia molemmin puolin ja monessa tapauksessa; mutta sitä voidaan toteuttaa myös pienemmissä puitteissa.

Tahtoisin vakaumuksenani sanoa, että esineiden keräys, luettelointi ja hoitaminen on kaiken museotyön lähtökohhta, mutta se ei ole perimmäinen tarkoitus. Hyvätkin kokoelmat ovat kuolleita, ellei niiden kulttuurihistoriallista rikkautta hyödynnetä. Niitä ei ole kerätty menneisyyden vuoksi, vaan nykyisyyden ja tulevaisuuden tähden. Niitä tutkimalla maamme museot luovat uutta tietoa ja tuota tietoa ja näköaloja tarjoamalla ne täyttävät yhteiskunnallisen tehtävänsä. PK.

PARIKKALAN MEIJERIMUSEOLLA ON HÖYRYKONE

Parikkalaan on perustettu 11. elokuuta Itä-Suomen Meijerimuseoyhdistys, jonka puheenjohtajana toimii talousneuvos Aaro Littunen, osoite 59310 SÄRKISALMI, puhelin (957) 631 50.

Yhdistyksen tavoitteena on aikaansaada Parikkalan Meijerisaareen museo, jossa on edustettuna paikkakunnan meijeriteollisuus vuosisadan vaihteesta lähtien.

Parikkalan seutu on ollut vuosisadan vaihteessa pikkumeijeriseutua. Siellä on toiminut vuosina 1900-26 rekisteröityjä pieniä saunameijereitä 21 kappaletta ja tämän lisäksi rekisteröimättömiä.

Yhdistys on purkanut naapurikunnassa Simpeleellä toimineen saunameijerin rakennukset ja vienyt sen hirret tulevalle museo-paikalle. Saunameijerin kalustoa ovat separaattorit ja kirnu.

Vuonna 1915 perustettiin Parikkalassa Särkisalmen Osuusmeijeri.

Vuoden 1927 joulukuussa perustettiin "höyryvoimainen osuusmeijeri" Särkisalmen seudun Osuusmeijeri ja meijerirakennus valmistui vuoden 1930 kesäkuussa. Höyrykone antoi käyttövoimaa katossa olevien akselistojen ja hihnojen välityksellä kirnulle ja muille laitteille. Tämä rakennus koneistoinen, punnitusvaakoineen ja pastöroimislaitteineen on perustettavan museon alueella.

Höyrykoneen viimeinen käyntipäivä oli 29. kesäkuuta 1960. Edellisen vuoden joulukuussa oli perustettu jälleen uusi meijeri, Savo-Karjalan Maitokunta, jonka nimi muuttui myöhemmin pääosakkaan nimeksi ja on nyt Savonlinnan Seudun Osuus-kunta Tuote. Uusi meijeri sijaitsee aivan museoalueen vieressä.

Itä-Suomen Meijerimuseoyhdistyksen tarkoituksena on myös koota jäljelle jäänyt aineisto ja esineistö Keski-Karjalan alueella jo viime vuosisadan lopusta lähtien toimineista meijereistä, joista huomattava osa jäi rajan taakse. PK.